

Beste en lieve donateurs, vrijwilligers, dierenartsen en belangstellenden:

Het is alweer bijna 2015 en wij hebben dit jaar een bijzonder druk jaar gehad. Begin december stond de teller op 29 honden, 111 katten en kittens, 41 konijnen, 52 cavia's, 34 hamsters, 4 ratjes, 1 muisje en 3 vogels. Met name het aantal konijnen en cavia's is beduidend lager dan voorgaande jaren, maar dat komt omdat we een aantal maanden geen nieuwe dieren konden opvangen vanwege de nieuwbouw van het Huis voor Pluis.

Het afgelopen jaar is heel duidelijk gebleken dat er een enorme behoefte bestaat aan **crisisopvang** van huisdieren. Eigenlijk zijn wij daar uitsluitend mee bezig en boffen wij met ons grote netwerk van pleegadressen en "probleemoplossers" waar we heel vaak een beroep op moeten doen. Bijna dagelijks worden we gebeld en gevraagd om acute hulp te bieden, wat gelukkig heel vaak lukt. Mensen die in ziekenhuis of verpleeghuis moeten worden opgenomen en geen opvang voor hun huisdier hebben of geen geld voor en duur pension, dieren die in een asiel zitten maar daar helemaal wegwijnen, op straat gevonden en duidelijk tamme dieren waar op dat moment geen plaats is in opvang of asiel, dieren die worden achtergelaten bij een dierenarts, afstandsdieren met "achterstallig onderhoud" waarvoor het baasje geen geld heeft, cliënten van Mentrum, Jellinek, Leger des Heils, Politie, GG & GD, Blijf-van-mijn-Lijfhuizen, hulpvragen van de Landelijk Dierenpolitie, enz. Voor katten en grote honden zijn we nog dringend op zoek naar meer opvangadressen, maar voor de overige dieren kunnen we bijna altijd en heel snel een oplossing vinden. Het blijkt dat dieren vaak langdurig opgevangen moeten worden, terwijl de eigenaar weinig geld heeft voor dagelijkse verzorging of noodzakelijk dierenartsbezoek. Dank zij onze pleegadressen, die een deel van de kosten voor hun opvangdieren zelf betalen, kunnen wij een pensionplaats aanbieden voor een minimale bijdrage.

DierenVangnet is één van de gesprekspartners in de Adviescommissie Dierenwelzijn Amsterdam. In deze commissie komt de crisisopvang heel geregeld ter sprake. Op aansturen van DierenVangnet heeft de Gemeente Amsterdam via de Dienst Ruimtelijke Ordening, waaronder Dierenwelzijn valt, een specifiek crisisfonds opgericht waaruit soms en onder speciale omstandigheden afstandskosten of een bijdrage in medische kosten worden vergoed. Dit fonds wordt beheerd door de Amsterdamse afdeling van de Dierenbescherming. Deze zelfde afdeling Dierenbescherming heeft al sinds jaar en dag een speciaal Noodhulpfonds waarop minima in bijzondere gevallen en met hulp van hun dierenarts een beroep kunnen doen. Helaas is Amsterdam op dit gebied uniek en wij hopen dat meer gemeenten en afdeling van de Dierenbescherming ook dergelijke dierenwelzijnsfondsen voor minima ter beschikking gaan stellen.

Zonder onze donateurs kunnen wij niet bestaan en wij willen u ontzettend bedanken voor uw gulle giften in het afgelopen jaar. U maakt het mogelijk dat we zo veel dieren en hun baasjes hebben kunnen helpen.

Zonder onze pleegadressen zijn wij niets en daarom danken we

Alegrie, Anita, Anne, Annemiek, Annemieke, Arrine, Barbara, Benita, Bianca, Brenda en Jimmy, Brenda en Wouter, Brigitte, Carla en Hans, Cas, Charlotte, Christine, Collin, Connie, Diana, Dorith, Dunja, Esmeralda, Estera, Familie Lycklama, Familie Zwaan, Fieke, Fina, Gaya, Geertje, Geeske, Gerdie, Gil, Hanneke, Hannelore, Helen, Hetty, Illy en Ruud, Ingrid, Jana en Maarten, Jessica, Jeroen, Jo en haar dochters, Jolanda, Joyce C, Joyce S, Judith, Jurriaan, Karin H, Karin K, Karin W, Kicky, Kimberly, Klaas, Liesbeth, Louise, Lydia en Linsey, Manon, Marie Line, Margreet,

Margriet, Marion, Marlijn, Martine, Mary, Mieke, Michelle en Manuel, Mijnheer Kes, Nicolette, Patricia, Petra, Rebecca, Rianne, Rozemarijn, Sabine, Sam, Sander, Sanne, Simone, Sonja, Sughatric, Susan, Tineke, Wanda en Marco, Wendy en Yvonne voor hun goede zorgen in het afgelopen jaar.

We willen u in deze nieuwsbrief kennis laten maken met een aantal dieren die erg slecht bij ons binnen kwamen en die na intensieve pleegzorg in prima conditie naar hun baasjes terug konden, of waar we een prima huisje voor vonden of nog aan het zoeken zijn. Wilt u meer lezen, kijk dan ook eens op onze website www.dierenvangnet.nl of volg onze dieren op onze Facebook pagina

Honden

Er kruisten veel opmerkelijke honden ons pad. In onze vorige nieuwsbrief noemden we er al een paar. Naast andere pleegouders heeft Sanne, ons hele speciale opvangadres voor getraumatiseerde honden het grote verschil kunnen maken voor Taco, Mo, Tibbe, Nina en Sylvie & Chippie die zelfs twee maal langdurig bij haar terecht konden.

Boem woonde met zijn moeder Chippy en oma Sylvia op een kleine bovenwoning. Het vrouwtje werd invalide en moest eerst naar een verpleeghuis, later verhuizen naar een verzorgingshuis. Niet alle dieren konden mee verhuizen. Na ettelijke maanden 'heropvoeding' bij een pleegadres vonden we een heel fijn huisje voor Boem, die nu Bo heet en precies het vrouwtje heeft gevonden dat hij nodig had: heel lief, maar ook wel behoorlijk streng voor deze ondeugd.

Boem bij zijn pleegvader

Bo bij zijn nieuwe vrouwtje

Blinde Jack woonde al twaalf jaar bij zijn baasje, maar wachtte vanaf afgelopen juli op een fijn huis waar hij voor de rest van zijn leven kon wonen. Niet dat zijn baasje hem kwijt wilde, maar een boze achterbuurman had er last van dat Jack, nu zijn baasje meer dan vroeger moest werken en langer van huis was, zich eenzaam voelde en ging blaffen. "Oom wijkagent" besliste dat er afstand moest worden gedaan ter voorkoming van burenruzie. Het baasje snapte het probleem wel en heeft van alles geprobeerd om Jack minder te laten blaffen, zelfs een elektrische antiblafband, maar het hielp allemaal niet.

Vlak vóór Sinterklaas is via www.dierenasiels.com een heel fijn huis voor Jack gevonden door een mevrouw die Jack eerst zelf in huis wilde nemen, maar het klikte niet met haar eigen hond. Zij vond een vriendin van een collega bereid voor Jack te gaan zorgen en daar heeft hij het nu erg naar zijn zin.

Katten

Via onze dierenartsen kregen we dit jaar 12 katten binnen die daar achter gelaten waren vanwege hoge medische kosten of waren binnen gebracht als "vondeling". Voor een paar zoeken we nog een baasje.

De moeders **Zuzu** en **Aiko** (zie vorige nieuwsbrief) en al hun kittens hebben inmiddels een fijn huis gevonden.

Poes **Mams**, ernstig gewond omdat haar pootje al weken vast zat in haar halsband, liep met 3 verwilderde kittens op de Hilversumse Golfbaan. Zij kon niet meer voor

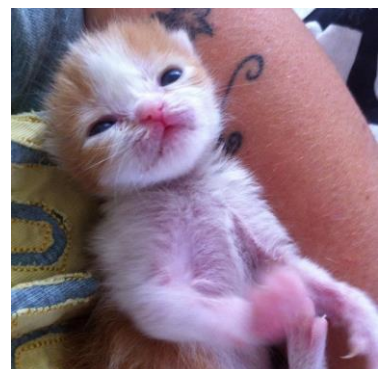
zichzelf en haar kinders zorgen en ging, heel slim, naar het restaurant in de hoop gevoerd te worden. Daar werd ze opgemerkt, door ons gevangen en ondergebracht in een pleeggezin. Uiteraard was de eerste rit naar de dichtsbijzijnde dierenarts om het halsbandje te verwijderen, de enorme ontsteking, die was ontstaan door het schurende bandje, te verzorgen en haar bijna verlamde pootje te onderzoeken. Uiteraard werd het hele spul ontvlooid en ontwormd. Mams liet zich voorbeeldig behandelen, haar kittens werden steeds tammer, haar pootje kon ze steeds beter gebruiken. Mams is helemaal gelukkig in haar nieuwe huis, waar om haar aandacht gevochten wordt en twee van haar drie kittens zijn helemaal tam en gezellig geworden en inmiddels geplaatst bij leuke jonge gezinnen. Het derde kitten, vanaf het begin het schuwst, zit nog bij een pleeggezin maar is binnenkort ver genoeg om te verhuizen.

Kitten **Happy** had geen happy begin. Hij was één van de 5 kittens van een poes die heel snel na haar vorige nest al weer zwanger was geworden. Baas en dierenarts wisten dit niet en moeder poes kreeg "de pil" in afwachting van een komende sterilisatie, na de vakantie van het baasje. Bij thuiskomst bleek poes hoogzwanger en ging de daarop volgende dag aan het bevallen, wat helemaal niet goed ging en er werd hals over kop naar de dierenarts gereden.

Eén kitten zat, overleden, vast in het geboortekanaal, een tweede kitten was ook overleden, het derde had een open buikje, het vierde overleed onder de handen van de dierenarts en de

vijfde was een vechtertje dat niet door moederpoes gezoogd kon worden en de dierenarts riep onze hulp in.

Zo kwam Kleine Uk, een paar uur oud, bij Jessica, onze flessenmoeder. Met een begin gewicht

van 69 gram moest er iedere twee uur gefleest gaan worden. Met grammetjes kwam dit Ukje aan, om dan weer eens een dagje slechter te gaan en af te vallen. Waar een kitten 100 gram per week hoort te groeien, was ons zorgenkindje met 28 dagen pas 200 gram. Zou alles wel goed zijn? Geen nare afwijkingen door al die hormonen die moederpoes tijdens haar zwangerschap had gekregen? Maar dit dappere kitten bleek een doorzettertje en bij de diverse dierenarts bezoeken bleek gelukkig dat er helemaal niets mis en we ons niet ongerust hoeven te maken

Wat ook geweldig hielp was de hond die zich ontfermde over dit Ukje, hem wuste, zijn buikje masseerde na het eten en er over waakte of alles wel goed ging.

En, begrijpelijk, Happy blijft natuurlijk bij Jessica. Als je zo veel zorgen hebt gehad en zoveel nachten niet hebt geslapen, dan kan je echt nooit meer afscheid nemen.

Bericht van pleegouders Wanda en Marco

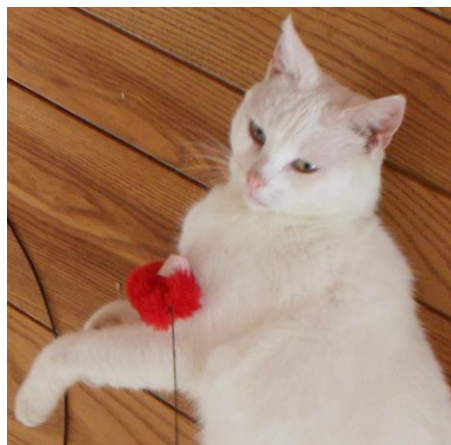
Het eerste mailtje dat wij ontvingen over **Cocos** had als onderwerp: "schrik niet". De foto's van Cocos waren echter zo choquerend, dat we er diep van onder de indruk waren. Een ielig, triest kijkend poesje met vele open wonden en een groezelige vacht. We wilden haar zo snel mogelijk in huis halen om haar te laten opknappen en daarna te plaatsen bij een goed nieuw adres. Dat liep even wat anders.....

Cocos weigerde aanvankelijk te eten en likte zich 's nachts zoveel dat ze er alleen nog maar slechter uit ging zien. Na een paar dagen besloten we dat ze naar de dierenarts moest. Vocht toedienen, corticosteroiden, antibiotica hadden al snel een goed effect. Ze bleef wel erg schuw. Het grootste deel van de tijd lag ze onder een kast. Ze durfde alleen te eten als ik haar ging voeren terwijl ik op mijn buik bij haar lag. Dat eten was wel hard nodig: haar ruggengraat was goed voelbaar.

Na 10 dagen begon ze zich weer heftig te krabben en te likken. Nu maar eens proberen of anti-vlooiendruppels samen met opnieuw corticosteroiden en antibiotica wilden helpen. Dat ging aanvankelijk erg goed, maar daarna was ze er zo mogelijk nog slechter aan toe. Ze kreeg grote open wonden die begonnen te stinken. De bloedspetters zaten tot

hoog tegen de muren aan en overall op de vloer zagen we korsten en bloedvlekken. De dierenarts adviseerde om anti-allergeen voer te geven. Dat moesten we 8 weken volhouden. Wat een stress: 8 weken kunnen heel erg lang duren als je zoveel ellende moet aanzien! Cocos was duidelijk erg ongelukkig door de jeuk en pijn. Stichting Dierenvangnet had een goede tip: Atopica. Dat bleek de uitkomst te zijn. Haar vacht verbeterde direct en ze werd enorm speels. Ze voelde zich zo veel beter, en was niet te stuiten van de hoeveelheid energie! Ze werd ook nog veel tammer en aanhankelijker: we konden geen stap verzetten zonder haar. Met haar pootjes hield ze ons tegen. Als we de tuin inliepen, liep ze direct met ons mee. Ze volgde ons overal. Inmiddels konden wij ook niet meer zonder haar. Nog nooit hebben wij zo'n leuke poes gehad! We noemen haar vaak Sneeuwwitje: ze is prachtig wit geworden. En ze ziet er ongelofelijk schattig uit met haar wollige achterwerkje en roze bekje en vrolijke kopje.

Update van een paar bijzondere poezen:

Woopy de poes van bijna 19 jaar die we vorig jaar vlak voor Oud en Nieuw binnen kregen, is nu al weer bijna een jaar bij ons. Aanvankelijk was zij erg dun en hield niet veel voer binnen. Zij bleef voornamelijk in haar poezenbedje. Zij miauwde geluidloos wanneer ze iets wilde vragen. Het was heel lief maar ook aandoenlijk.

Maar na een tijdje hebben wij iets gevonden wat ze goed binnenhoudt: kleine blikjes vis. Daar is zij dol op. Toen zij ineens een enorm dikke buik kreeg, werden we bezorgd. Een bezoek aan de dierenarts toonde dat zij niet alleen niets mankeerde, maar dat zij zich juist beter leek te voelen.

Na een tijdje heeft zij de kattenboom ontdekt van waaruit zij een goed overzicht over het huis heeft. Zij is nu de koningin over de twee katers van het huis en heeft de energie om keihard te miauwen wanneer zij aandacht wil hebben. Wij hebben haar 19^e verjaardag gevierd en ik hoop dat zij nog lang leeft. Op naar haar 20^e verjaardag.

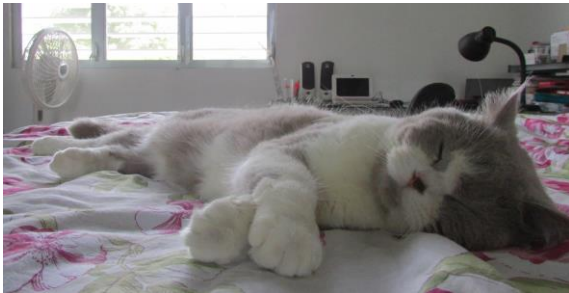
Marie Line

Conan, een grote kater die als Diesel een paar jaar geleden na een huisuitzetting bij ons kwam, mocht destijds naar een dame op leeftijd, waar hij een geweldig leven kreeg. Helaas werd dit baasje ernstig ziek en kwam Bouffy, zoals hij toen heette, weer terug. Hij kwam terecht bij pleegmoeder Gaya, die hem mee nam naar New York omdat zij hem niet meer kon missen.

Pepi, ernstig allergische, prachtige Britse korthaar kwam bij Michelle en Manuel terecht. Hij gaf heel wat zorgen maar ook deze kat herstelde met een strikt dieet, Atopica, maar vooral door alle liefde en aandacht die hij kreeg. Toen zij na hun studie terug gingen naar Puerto Rico, ging Pepi mee. Daar ligt hij nu vaak onder de palmbomen, maar vooral binnen met airco en een fan in zijn directe omgeving want met zo'n dikke vacht in de tropen, dan heb je wel wat verkoeling nodig!

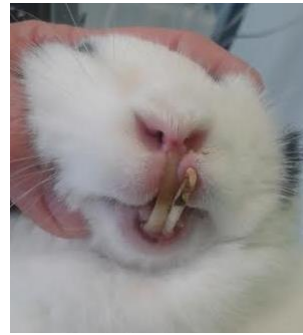

En **Jing**, was op 10 november j.l. de ster in Willem Wever. Koen, de safariman, ging uitleggen waarom katten spinnen en waarom ze kopjes geven. Jing gaf voor allebei de onderdelen een gewillige en duidelijke demonstratie. Mocht u het willen bekijken dan kan dat met uitzending gemist via www.willemwever.nl

Konijnen

Holly is een middenslag Hollander, voedster en ergens in 2012 geboren. Zij werd pas geleden sterk vermagerd in een doos voor de deur gevonden bij één van onze vrijwilligers.

Wat bleek ?

Zij had enorm doorgegroeiide voortanden die zo lang waren dat haar ondertanden bijna in haar neus verdwenen. Meteen naar de dierenarts die ze eerst heeft kort geslepen omdat ze te mager was voor een narcose. Daarna ging het een stuk beter en werd ze een vrolijk, gezond goed doorvoed

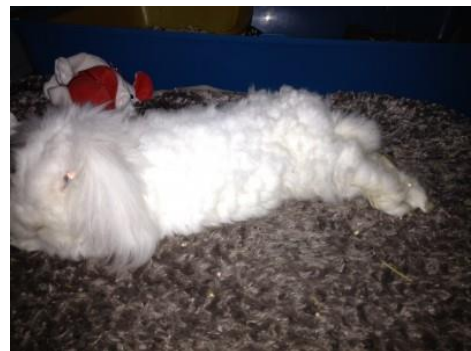
konijn.

Toen ze daar gezond genoeg voor was, werden haar voortanden helemaal verwijderd. Wij zoeken nog een nieuw huisje voor haar.

Cotton, een Teddy Widder konijn werd bij de dierenarts binnen gebracht met een bekkenfractuur, opgelopen omdat zij klem was komen te zitten en men aan haar was gaan trekken. Het zag er niet goed uit: achterpootje verlamd, een baasje dat de langdurige zorg naar eigen zeggen niet aan zou kunnen en ook de medische kosten niet op zich kon nemen. Zo kwam Cotton bij Lydia, één van onze pleegadressen terecht. Hieronder haar verhaal:

Toen ik haar voor het eerst zag was het een zielig hoopje haar, ze zat in elkaar en bewoog amper. Omdat zij zich zelf niet kon schoonhouden was haar vacht lang en vies. Na een scheer- en knipbeurt zag ze er beter uit en voelde zich duidelijk ietsje beter. Toch bleef het een zielig hoopje en we vroegen ons af of ze niet beter ingeslapen kon worden.

Maar omdat ze niet veel pijn aangaf, overlegden we met onze eigen dierenarts en besloten we om haar een poosje te observeren om daarna een definitieve beslissing te nemen. 's Morgens na de eerste nacht bij haar kooi aangekomen reageerde ze niet. Ze lag op haar zij met de oogjes dicht. Ik zag wel dat ze ademde en riep haar naam maar ze bleef doodstil liggen, dat was wel even schrikken. Ze kon zichzelf niet meer wassen omdat ze niet op haar achterkant kon steunen. Lopen kon ze alleen met haar voorpoten, tja het was meer strompelen...

Bovendien bevulde ze zich zelf voortdurend omdat ze haar urine gewoon liet lopen. Een aantal dagen heb ik haar in een lauw badje met soda gezet zodat alle viezigheid aan haar achterkant eraf weekte en haar vacht langzaam weer wit werd en niet meer naar urine rook. Ik nam haar een paar keer per dag bij mij op schoot en merkte dat ze het heerlijk vond om als een baby op haar rug in mijn armen te liggen. Voor haar kooi in onze huiskamer had ik een kleed gelegd en ik kwam er achter dat als ik haar daarop zette, ze haar achterkant een beetje in balans kon houden en niet steeds omviel. Haar rechter pootje sleepte nog wel achter haar aan maar je zag haar met dag vooruit gaan. Langzaam aan begon ik haar ook aan de tuin te wennen, daar begon ze haar eerste stapjes op de terrastegels te doen. Ze werd ook steeds vrolijker. Omdat we twijfelden of ze van het verlamde pootje meer last dan gemak zou hebben ging ik nog een keer terug naar onze dierenarts om een röntgenfoto te laten maken en te praten over eventuele amputatie. De dierenarts wist niet wat zij zag, zo geweldig was Cotton vooruit gegaan. Haar bekken was al bijna helemaal genezen en dat pootje hoefde echt niet geamputeerd te worden. Dat zou naar alle waarschijnlijkheid steeds beter mee gaan doen. Dat bleek ook wel omdat ze zo, vanaf de vlonder (die ze eerst heel eng vond) de huiskamer kwam binnenhupsen.

Alsof ze nooit iets anders had gedaan dan op en van een verhoging af springen. Je zag haar iedere dag een stukje beter gaan lopen. Na een paar weken kon ze goed recht op zitten en zichzelf weer lekker poetsen. Soms kreeg ze het,

samen met haar nieuwe vriendje Ollie, op haar heupen en rende ze als een gek door de tuin en maakte zelfs af en toe heuse sprongetjes. Maar ze vond het nog steeds het heerlijkst om als een baby op haar rug in mijn armen te liggen. Als ik bij haar ging zitten dan kroop ze meteen bij mij op schoot want ze wil de hele dag wel geknuffeld worden. Cotton heeft nog twee heerlijke jaren kunnen genieten en is helaas deze zomer overleden.

Nog een happy end: voor de konijntjes **Elly, Lilly, Suzy** en **Bobby** is het allemaal goed afgelopen. Ze werden tijdens de zomervakantie geboren bij de buurman, met de goede zorgen van Petra en Hans groot gebracht, zowel vader- en moederkonijn als de jonkies werden op tijd in aparte hokken, die Hans speciaal voor ze timmerde gezet zodat er geen verdere gezinsuitbreiding kon plaats vinden. Vaderkonijn werd gecastreerd evenals Bobby. Suzy en Bobby mogen blijven, voor de twee andere zoeken wij nog een huisje.

Cavia's

Dit jaar hebben we opnieuw veel cavia's binnengekregen als afstanddier. De dieren worden meestal aangeschaft voor de kinderen maar men heeft er geen idee van dat ook het verzorgen van deze wat kleinere dieren toch veel tijd kost. Hierdoor worden de dieren soms al snel verwaarloosd. Ze zitten dan te lang in een vieze (vaak te kleine) kooi, nageltjes worden niet geknipt, langharige vachten niet verzorgd waardoor er flinke klitten ontstaan.

Ook wordt ongedierte als luizen en mijten te laat opgemerkt zodat de huid opengekrabd wordt en ontstoken raakt. Het is niet de eerste keer dat we de dieren in een net schoongemaakte kooi binnen krijgen maar als je ze oppakt en beter bekijkt zie je dat een buikje dat wit hoort te zijn helemaal geel is van de urine soms zelfs een geirriteerde huid heeft, zie je kale plekken of klitten en soms zitten de nagels verstopt in klonten ontlasting.

Kinderen raken nu eenmaal vaak heel snel uitgekeken op een huisdier en de verantwoordelijkheid voor de verzorging van dieren kun je echt niet alleen aan hen overlaten. Dit moet je óf samen doen óf zelf doen.....

Vind je er als ouder zelf niet zoveel aan, schaf de dieren dan niet aan. Het komt er namelijk altijd weer op neer dat de verzorging op korte of langere termijn bij u terecht komt.

Een heel ander en heel vrolijk caviabericht: Onze **Lieve** en **Luna** hebben een belangrijke rol mogen spelen in de VPRO-jeugdserie Vrolijke Kerst. Met z'n tweetjes omdat cavia's nu eenmaal niet alleen kunnen zitten en deze twee dametjes leken zo op elkaar dat ze ook nog voor elkaar als stand-in konden fungeren.

Normaal gaan we nooit in op alle verzoeken om dieren "uit te lenen" voor fotosessies, reclamefilmpjes, zelfs toneel voorstellingen, omdat we weten dat deze dieren een hoop stress ondergaan, er niet goed en rustig mee wordt omgegaan en er niet goed genoeg voor wordt gezorgd. Maar in dit geval kenden we de cavalieliefhebbers die eerder dieren hadden geadopteerd en we wisten dat ze prima en op de juiste manier voor onze dametjes zouden zorgen. Ook kregen ze hun eigen kooi, huisje, voer enz. mee. Dat het ze aan niks ontbrak, mag wel blijken uit bijgaande foto.

Hamstertjes

Gelukkig zijn alle 23 hamstertjes die we begin maart opnamen of die toen bij ons geboren werden dank zij Dunja, Judith en Nicolette prima groot gebracht en inmiddels geplaatst. Hieronder **Muisje**, die als één van de laatste in september mocht verhuizen

Andere dieren

We krijgen niet vaak vogeltjes binnen. Als dat kan, brengen we ze naar de Amsterdamse vogelopvang De Toevlucht.

Maar soms hebben ze een huiskamer nodig. Dat was het geval bij Leaf, die door de Dierenambulance werd binnen gebracht bij de dierenartsen in de Mercatorstraat. Vlak daarna werd Indy voor afstand aangeboden en de twee bleken het prima samen te vinden. Dus gingen ze, met kooi en al, naar een pleeggezin.

Onlangs, na iets meer dan een jaar, vonden ze een definitieve huiskamer waar ze niet alleen veel meer ruimte hebben, maar ook nog eens gezelschap van andere agapornissen en vrij mogen rond vliegen.

Stichting DierenLot

Eind mei 2014 kregen wij het bericht dat Stichting DierenLot ons een **dierentransportambulance** in bruikleen ging geven. Inmiddels is met deze auto ruim 14.000 kilometer gereden.

Sinds een half jaar doen wij mee met de **kledingactie** van DierenLot. Kleding, schoeisel en ander textiel dat wordt ingezameld gaat naar gegarandeerd goede doelen. Wij krijgen een bedrag per kilo en DierenLot verdubbelt de opbrengst. Wilt u mee doen? Er zijn een aantal adressen waar u kunt inleveren, maar we komen het ook graag bij u ophalen.

En er zijn nog meer manieren waarop u ons kunt helpen:

- Misschien wilt u er over nadenken pleegadres voor ons te worden? Vooral voor katten en grote honden zijn we dringend op zoek naar nieuwe vrijwilligers. Al vangt u maar één keer voor een aantal weken één dier op, dan helpt u ons, maar vooral de dieren en hun baasjes er enorm mee.
- Plaatst u geregeld een bestelling bij Zoo-plus, wilt u dat dan doen via de knop op onze website? U krijgt uw gewone kortingen en wij krijgen 1% van het door u bestede bedrag. Het lijkt niet veel, maar veel kleine beetjes lopen op en via Zoo-plus kunnen wij goedkoop kitten- en dieetvoer kopen. Dat hebben wij in grote hoeveelheden nodig en het wordt ook nog eens lekker makkelijk thuis bezorgd.
- Op Facebook en op onze website hebben we een mogelijkheid gemaakt waar u, via Internet, veilig kunt doneren. Wij hebben uw giften heel hard nodig.
- Wij hopen op uw steun en nog meer op een bijdrage op onze ING-rekening **IBAN NL85 INGB 0007 2173 27** t.n.v. Stichting DierenVangnet, Amsterdam.

